

ОРІЕНТАЦІЯ НА „РЕАЛІТЕТИ”

В останніх двох роках по-
явилася в українській пресі
деяких публікацій ціла низ-
ка статей, які — хоч вони
пера авторів із різних се-
редовищ — належать до того
самого явища, що його мож-
на характеризувати, як прояв
хитань сучасної української
політичної думки. Між авто-
рами є й поважні політичні
та культурні діячі, а всі вони
безперечно українські патрі-
оти. С між ними статтями по-
важні різниці щодо рівня, ло-
гічної аргументації, публіци-
стичного стилю. Деякі з них
мають радше дискусійний
тон, який вказує, що сам да-
ний автор ще шукає виходу
з своїх сумнівів, — інші втри-
мані в тон аподиктичного
твердження. Всі вони оберта-
ються довкола питання: Ук-
раїнська Народна Республіка
чи Українська Соціалістична
Радянська Республіка? Чи
вважає Україну краєм, що
її було окуповано відновле-
но російською державою в по-
статі СРСР, прокламувавши
УССР, як — контрольовану
вентиль для українських са-
мостійницьких прагнень і як
вихід для державної фізич-
ної чи примати УССР існуючою
державою — з усіми послі-
довними висновками?

Відомий український діяч
і публіцист, інж. Дмитро Ан-
дрієвський ще в 1955 році у
статті п. н. „До питання дер-
жавності” („Українське Сло-
во”, Париж, 3 квітня 1955),
покинувшись на твори фа-
хівців державного чи міжна-
родного права В. Галайчука
„Нація поневолена, але дер-
жавна”, В. Голуба „Україна
в Об’єднаних Націях” і Я.
Якемчука „Україна в міжна-
родному праві”, ставив тезу,
що не бачити в Україні „од-
ну голу зужину окупацію,
але скоріше українську дер-
жаву, політично поневолену
чужинцями”. Широко аргу-
ментуючи цю свою основну
тезу формально-правним ста-
ном УССР за союською кон-
ституцією, фантом приналеж-
ності УССР до Об’єднаних
Націй, потребами української
пропагандистської служби серед
чужинського світу, для яко-
го Україна і її проблематика
досить (або цілком) чужі,
врешті можливостями добу-
вання поширених атрибутів
державності і національних
користей шляхом еволюції в
УССР, автор доходить до вис-
новку, що слід перевірити
концепцію, якої українська
політична думка трималася
між двома світовими війнами:
про існування в Україні му-
жичеської, російської окупа-
ції, а не української держави.
І він поручав визнати в УС-
СР існуючу українську дер-
жаву, дармащо з небажанням
для нас устрем, з поганим
урадом і без повних націо-
нально-державних суверен-
них прав у життєвій дійсно-
сті: „... С пона рация і солід-
ні підстави визнавати факт
існування української держа-
ви у формі УССР...”

На жаль, ця надзвичайно
цікава і знаменна з погляду
течії в українській політич-
ній думці стаття Дмитра Ан-
дрієвського проминула досить
неспокутено і не викликала
негативної публічної реак-
ції, як треба було б. Але її
думки почали повторюватися
в різних пізніших пресових
голосах.

Думки з наведеної статті
особливо віджили в частині
української преси в минулому
році. Виколосило тільки
кілька наймаркантишніх:

У „Сучасній Україні”,
Мюнхен, в числі з 6 жовтня
минул. року, у великій статті:
„Наша орієнтація — Украї-
на”, її автор, Ярослав Пеле-
ський, твердить буквально:
„...Хоч би як тісно ми були
пов’язані з політичними тра-
диціями УНР і хоч би як
глибоко був закорінен у нас
ширий сентимент до цієї
епохи, проте вона надто дале-
ко від нас, щоб можна її роз-
глядати, як політичний ре-
алітет”. І він добуває цю по-
літичний реалітет — в існу-
ючій в Україні дійсності”, в
УССР. Він прославляє дії
УПА в минулому, але заяв-
ляється проти дальшого „спу-
скання крові”, як і проти
„емігрантського месіанізму”.
Визначаючи музейним анахро-
нізмом вірність укр-інським
традиціоналізму, він називає
„кабінетом воскових фі-
гур” тих, які на еміграції
плекають цю державницьку
концепцію.

Той самий автор у тій са-
мій „Сучасній Україні” з 20
жовтня м. р. у статті „Іде-
ологія „антикомунізму””, ви-
ступає проти формування ук-
раїнської політики за світо-
глядом принципів і безком-
промисової ворожості до ко-
мунізму. „Навіть найінтеграль-
ніший демократ не повинен
замішати очей на реалітети в
середині комуністичного
блоку і оцінювати їх тільки
під аспектом антикомунізму,
бо це нічого не дає, а голо-
вне — викривлює перспекти-
ву”. „...Ідеологія антико-
мунізму нагадує липучку на
мухи, яка вибігла на сонці...
Події у Східній Європі вка-
зують на те, що в цьому про-
сторі зроджуються нові полі-
тичні тенденції, які пряму-
ють до того, щоб поєднати
політичну свободу з соціалі-
змом... Послання цих спо-
відок, протилежних, але в су-
часній добі так себе доповню-
ють, що належить до здо-
бути східноєвропейської по-
літичної думки... Ми му-
ємо подивитися на те, що існує
і капіталістичний і соціалі-
стичний блок з різними полі-
тичними і соціальними устро-
ями... Українська політична
думка на різних землях опи-
ралася і опирається, коли
ідеться про останні десяти-
річчя, на суворих і прихрих
реалітетах... З позиції ан-
тикомунізму з аперечується
спільно з російською бідо-
гвардійською державністю У-
ССР... Однак політичні си-
ли, які орієнтуються на про-
цеси в Україні, не можуть
бути ще одним прихвистом
ідеології антикомунізму...”

Майже одночасно, бо в дру-
гій половині жовтня минуло-
го року, появився в щоден-
нику „Америка”, Філадель-
фія, цілий цикл (5) статей
проф. Миколи Чубатого. Чер-
воною ниткою, яка в’ється
крізь них, є поручання пере-
ставити з революційної на
еволюційну боротьбу в Укра-
їні. Автор також звертається
проти т. зв. інтервенціонізму
української еміграції: „Даль-
ше ведення політики, обрахо-
ваної на війну та на визна-
лення українського народу
при допомозі зовнішніх сил,
слід залишити як річ пере-
радянську”. Він с проти таких ак-
цій, з яких не видно вираз-
них користей для України, бо
тільки тоді „можна заризну-
вати очевидно також гнів Мо-
скви. Коли ж не видно такої
користі з нашої політики, то-
ді краще її залишити, бо ук-
раїнський народ теж му-
сить жити в совєтській дій-
сності”. „...При теперішніх
обставинах національна рево-
люція неможлива, бо алада
Кремлю в Україні усталізо-
вана, а на глибину міжнарод-
ну кризу не заноситься...”

У календарі „Світла” за
1958 рік, у статті о. Ст. Сам-
чука „Українська держава”,
читасмо буквально: „...Факт
с фактом, що Україна — між-
народно визнана держава, є
членом Об’єднаних Націй,
значить, має свою територію,
свій народ і свою владу”. Тро-
хи далі у тій самій статті го-
вориться: „Україна не має
жодних атрибутів власної
державності тому, що її вла-
да чужа, накинена...”

Треба зазначити, що за-
цитовані й їм подібні голоси —
це не нове явище в історії
української політичної думки.
У 20-их роках цього сторіччя,
швидко після залямання ук-
раїнських збройних визволь-
них змагань, після Ризького
миру (18 березня 1921 р.), пі-
сля першого совєтського за-
лямання західно-європейських
людів у договорі між Чічері-
ні і німецьким міністром за-
кордонних справ Ратенауом
в Рапалло (16 квітня 1922
р.) і після призначення Радою
Амбасадорів Польщі Східної
Галичини (15 березня 1923
р.), з’явилася і серед украї-
нської еміграції в середній та
західній Європі і на західних
землях України під Польщею
течія, яка перейшла до історії
під назвою радянськості.
Це була, так би мовити,
українська відміна не тож-
ли, але схожа — тієї течії се-
ред російської еміграції, яка
дістала назву — від берлін-
ського часопису „Смена Вех”
— змінюючись. Радянсь-
кофість охопило було не ли-
ше окремі особи, але й цілі
громадські та політичні гру-
пи. Цілий гурт поважних чле-
нів Соціал-Револьюційної пар-
тії, що опинилися за кордо-
ном, України, головно у Празі,
група галицької Української
Трудової (кол. Націонал-Де-

3 ПЕРСПЕКТИВИ 40 РОКІВ

(Закінчення зі стор. 1-0)

року і ось те найсвятіше і
славіше воєна за свободу”.
Немає на світі другого наро-
ду, який у своїй визвольній
боротьбі приніс би стільки
жертв, що український. На-
ступ Москви ішов та йде на
знищення фізичної і духовної
народної субстанції. Больше-
вистський диктатори виселю-
ють нашу молоддь у степи Казах-
стану, Монголії і Сибіру. Але
кожний з цих виселенців несе
зі собою на вигнання образ
України і ніяка сила не зтре-
 цього образу з душі україн-
ських вигнанців. Прийде час,
що поверне їх на українську
землю і збере разом українсь-
ких людей з усіх кінців світу.

Одним акордом духовного
лідишмо б’ється в ці роковини
нашої серця і на уста тисне-
ть молитва:

„Спомянімо Великих Духів
України, що своєю мислю
і своїми ділами підготували ве-
лике слово Четвертого Універ-
салу. Спомянімо тих наших
протидівців, що у великій дні
1917 і 1918 років створили
Акт 22 січня та знайшли фо-
рму і вислів для глибоких
прагнень народу. Спомянімо
тих, які в лідарському бою
оборонили українську землю
перед ворогом. Спомянімо
всіх тих, які віддали себе в
жертву дії народного ви-
зволення...”

В ту святую годину една-
мось з нашими братами і
сестрами, живучими на Укра-
їні. Вітасмо їх вірою в пере-
могу Відвічної Правди. Не
може довго віддержатися сила
зла. Вона зніветься діянням
внутрішнього розладу, при-
сущого всякому злу.

Проти себе стоїть Україна
і большевистська Московщина.
Україна в напрузі героїчного
змагання за свою волю і за
найвищу людську духовну ці-
нність — по другому боці най-
жорстокіша тираниа і гроза
руїни надбань людської куль-
тури. В тому змагу пер-
шою ідеєю Акт 22 січня 1918
року.

ні „зміновітства” в його те-
перішній формі: орієнтація
на „реалітети” в Совєтському
Союзі і Совєтській Україні
пропонує діяти якраз а
того середовища, яке за
Польщі „реальну політику”
утожнювало з запрода-
ством, хунтством і зрадою
українських національних ін-
тересів. Супроти Польщі, Ру-
мунії і Мадящини не вільно
було ставати на становищі
еволюційної політики, кон-
структивізму і позитивізму за-
являючи охорони інтересів частин
українського народу в даних
чужих державах. Тепер чуже,
що супроти Росії — цей
шлях дозволений і рекомен-
дований. Оце саме й доказ,
на яких манівцях опинилася
нині українська політична
думка.

Об’єднаними заходами ук-
раїнських організацій нью-
йоркської метрополітальної
округу та стейту Нью Джерзі
підготувалася урочиста
вшанування 40-вих роковин
проголошення Самостійності
та Суверенності держави ук-
раїнського народу. Як нас
повідомляють, на телевізій-
ній програмі, яку будуть пе-
редавати у неділю 2-го люто-
го ц. р. о год. 6-й вечером на
каналі 9 (ВОР), виступлять
такі достойні промовці: губер-
натор стейту Нью Йорк, А.
Гарріман, сенатор канадської
округу парламенту, В. П. Вал,
сенатор ЗДА Ірвінг М. Айвс
з Нью Йорку, конгресмен
Флоренс Двас з Нью Джерзі.
У мистецтві програми висту-
пить хор „Думка” під дири-
гентурою мігра Л. Крушель-
ницького (з Нью Йорку) та
хор „Молода Україна” в су-
проводі бандур під дириген-
турою проф. Р. Левицького
(з Елізабет, Н. Дж.). Перед-
бачений солосьпін п. Ізабелі
Орловської-Фоменко при а-
компаніюванні проф. М. Фо-
менка. П. Андрій Кейбіда з
Ньюарку читатиме в англійсь-
кій мові уривки з IV Універ-
салу. Телевізійною програ-
мою проведиме адвокат І-
ван Романішин. Підготовкою
та організації програми за-
ймається окремий Діловий
Комітет під керівництвом п.
Мирона Лесківського. У президію
Комітету входять представни-
ки місцевих центральних ор-
ганізацій та відділів УККА,
які взяли проведення цієї
програми під свій патронат:

РОКОВИНИ МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ТИРАНІЇ

(Закінчення зі стор. 2-0)

соких — вчиться молоді да-
леко більше, як вчилися за
царату. Але не вчиться там
вона, як любити свою країну,
як служити своєму народові,
але — індоктринується з ма-
лих літ отруєну марксизму-
ленінізму, виховується на без-
баччєвстві, на сліпому знарядді
комунізму, на погоничів і ви-
зискувачів свого власного на-
роду, серед якого злізківдова-
но неписьменність також ли-
ше для того, щоб зачаджувати
його повсякчасно в його
рідній мові комуністичною
пропагандою.

При всіх зигзагах больше-
вистської національної політи-
ки, на протязі 40 років єди-
ною прямою і послідовною в
цій політиці була настанова
на пильовану тотальну руси-
фікацію України, на те, щоб
тримати українську культу-
ру і літературу у відношенні
до російської на поземі про-
вінціалізму, на рівні літера-
тури другого сорту. Ось чому,
крім зобов’язуючого всіх со-
вєтських письменників і мис-
лителів „соціалізму”, не мають
українські письменники пра-
ва опрацювати навіть доз-
волену в Москві тематику в
такій глибокій, як російня.
Тож не дивно, що сьогодні
цілком слушно можна стави-
ти питання: чи існує взагалі
на Україні література, театр,
кіно в тому сенсі, як розумі-
ють їх у вільному світі. Го-
ді й говорити про будь-який
розанток на Україні таких на-
ук, як історія, соціологія чи
філософія.

Згідно з офіційною совєтсь-
кою статистикою (що подає
населення УССР не на 42
мільйони, як це читасмо в по-
станові ЦК КПУ, а на 40,
587,000) — від 1940 до 1956
року чисельність людності
України зменшилася на 440
000. Коли ж взяти під увагу
природний приріст 2-2.5%
який мав би давати щороку
400-500 тисяч, то виходить,
що Україна лише за останніх
15 років утратила 8 мільйонів
людей. А скільки втратила
вона за 40 років совєтської
тиранії? Десятки тисяч украї-
нців загинуло у війні з Мос-
квою, цілими селами вмира-
ли вони з голоду в 1921, 1933
і 1946 роках, масами гинули
в підвалах ЧК-ГПУ-НКВД.
Мільйони їх лягли трупом у
війні з Німеччиною, необчи-
слені тисячі зникли без сліду
в північних лісах і концтабо-
рах, вивезені як куркулі і
буржуазні націоналісти. А
скільки молоді, синів і до-
чок українського народу ви-
везено щороку на Далекий
Схід, у Казахстан, на Алтай—
розорювати цілини і зміцню-
вати могутність Совєтського
Союзу!

Не 40, а 60-70 мільйонів
людности, щасливої і здоро-
вої, господарів своєї землі,
мала б нині створена у 1918
році самостійна і незалежна
Українська Народна Респуб-
ліка, якби не „братній росі-
йський народ”, що залляв її
кров’ю і на своїх багнетках
приніс українському наро-
ді „визволення” сорок років
тому.

З неперевершеним зухвалі-
ством доказуючи, що чорне є
біле, постановою ЦК КПУ го-
ворить про „суверенну Укра-
їнську Радянську Державу”,
представники якої, мовляв, за-
сідують в Об’єднаних Націях
і розв’язують там парівні з
представниками інших суве-
ренних народів міжнародні
проблеми. Ніде в світі, а зо-
крема на Україні, немає та-
кої тверезо-думаючої людни-
и, яка вірить у „суверенність”
підсовєтської України. Не ві-
рять, звичайно, в неї й боль-
шевики, бо вже сам Хрущов
у своїй промові на ювілейній
сесії Верховного Совєту УС-
СР заявив дослівно, що „Со-
вєтський Союз — це єдина
многонаціональна соціаліс-
тична держава”.

Для тих на Заході, хто по-
вірив в еволюційний курс і
відсталізування режиму, бу-
димо впроваджувані тепер
Хрущовим і його клікою, не
зашкодять також позна-
йомитися з ювілейною — з
нагоди 40-річчя поневолення
України — промовою москво-
вського ставлення, першого
секретаря КПУ Кириченка, в
якій він сказав, між іншим:
„Партія боролася і буде боро-
тися з усіма, що буде клевет-
ати на Покіфа Вісаріоновича
Сталіна, хто під виглядом
критики культу особи непра-
вильно, перекуренню зобра-
жує весь історичний період
діяльності партії, коли на чо-
лі центрального комітету сто-
яв І. В. Сталін”.

Хіба не досить цього, щоб
навіть у найбільш затятих
„еволюціоністів” розвіялися
всі ілюзії щодо прокламова-
них змін у совєтському ре-
жимі?

25-го грудня московські
окупанти і їхні українські ко-
лаборанти іменем окаянне-
ного українського народу пе-
реводили урочисті святкуван-
ня 40-річчя свого тираничного
панування. Червоне дво-
колісництво бучно відзначало цю
дату в своїх власних розкіш-
них віллах, у ресторанах і
готелях. Для „широких мас”
владствено було маніфеста-
ційні походи вулицями Киє-
ва, Львова, Харкова, Одеси і
Зіслучі військові паради.

У той день київський Хре-
статик виглядав по-святково-
му. Всім „управдомам” нака-
зано було повившувати на
бальконах, поруч червоних,
„національних” синьо-червоні
прапори, вишивані українські
рушники і барвисті килими.
Біля урядової трибуни виста-
влено було величезне панно:
барикади Арсеналу, звідки у
1918 році вибивав большеви-
ків Симон Петлюра із своїми
гайдамаками. На другому
панно представлена була
„Індустріально-кологістна У-
країна”. В парадних уніфор-
мах, ще пишніших як за цар-
ських часів (гаптовані золо-
том коміри та закаваші муш-
кетирів, сорочаті офіцерські
шарфи-поєси), „гусачим кро-
ком”, яким муштровано ко-
лись воєначальників І-го, пере-
маршували перед урядовою
трибуною відділи піхоти, про-
гриміла ракетна артилерія,
промчали „катюші”, танки —
на страх ворогам і на потіху
„совєтським патріотам”. На
диво, літаків у повітрі не бу-
ло жадних. Очевидно, аран-
жери урочистості паради хоті-
ли цим показати, що бойова
авіація вже віджила свій вік,
а місце її зайняли балістичні
ракети і „спутники”.

Потім, коли парада скінчи-
лася і комуністичні голоави
від’їхали, народ розійшовся.
Що наступного дня далі бу-
дувати вавилонську вежу ко-
мунізму?

Мілован Джілас, ув’язне-
ний ідеолог червоної Югосла-
вії, якому відомо про комуні-
стичні закуліс багато тако-
го, про що й не догадується
у вільному світі, в своїй кни-
жці „Нова Москва” пише про
уявлені Москвою народи,
зокрема про український:
„Хто сьогодні щось знає чи
чує про українських письмен-
ників чи політиків? Що ста-
лося з цим народом, таким
же численним, як французи,
народом колись передовим у

22-ГО СІЧНЯ 1958

(Слова до Кантати, що буде виконана вперше хором
„Кобзар” з Українською Філармонійною Оркестрою і
Михайлом Мінським, під керівництвом автора, дня 25
січня ц. р. у Філадельфії)

Ми знали,
Ми ждали,
Що, як сказав Тарас,
Всімніється доля і до нас,
І що колись, по віках неволі
„Засяде у народів вольних колі”
Як рівні з рівними.

Ми знали,
Ми ждали,
Що цей день настане,
Коли на Вкраїні, у власній державі,
Український народ господарем стане
Своїй землі...

І прийшла пора довгождана:
У Києві, біля пам’ятника Богдана,
Під зомін дзвонів Святої Софії
Наші віковігні здійснилися мрії.

22-го січня, Року 1918-го
Прозитано Універсал:

„Народе України! Твоєю силою, волею, словом
утворилася на українській землі вільна Українська
Народна Республіка. Здійснилась давня мрія Твоєї
батьків, борців за волю і право робочого люду. Ми,
Українська Центральна Рада, оповіщаємо всім горожа-
нам України: віднині Українська Народна Республіка
стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною,
суверенною державою Українського Народу...”

Та ворог переміг...
Прозрали ми війну криваву
І втратили свою державу.
З цього часу він ламає
Серця нам, душі й тіло,
Мільйони людей загибав...
Ного жорстокості немає міри...
Та ворог не зламав в нас — віри!
Ми віримо:
І знову прийде
Свободи день
І вільною назавжди
Стане Україна!

*) Наведені слова взяті з оригінального тексту Січневго
Універсалу.

НАЙГАРЯЧІШІ ЧАСИ

(Продовження зі стор. 2-0)

У Києві політичне життя
кипіло. Переговори про укла-
дення миру з центральними
державами були в повному
ході. Українська мирова де-
легация мусіла й у Бересті
зводити бої з большевистською
делегацией.

30-го грудня 1917 р. в Ки-
єві відбувся з’їзд Союзу соці-
алістів-самостійників, в якому
взяли участь і представни-
ки Української Народної Пар-
тії, українських національних
революціонерів, українських
нізалежних соціалістів-рево-
люціонерів та інших груп.

Через кілька днів після то-
го українські соціалісти-рево-
люціонери поновили в Цен-
тральній Раді кабінет Винни-
ченка і перебравши владу в
свої руки. Головою Ради Мі-
лістрів УНР став Всеволод
Голубович, що досі був голо-
вою делегачі на мирову кин-
ференцію в Бересті. Його за-
ступниця на цьому становищі
Олександр Севрюк.

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА У ЗДА ВІДЗНАЧУЄ УРОЧИСТИМИ МО- ЛЕБНЯМИ 40-РІЧЧЯ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Нью Йорк. — Консисторія
Української Православної
Церкви у ЗДА доручила сво-
сму духовенству і парафіаль-
ним урядам окремим обіжню-
ком, виданим дня 14 січня ц.
р., відзначити 40-річчя прого-
лошення державності Україн-
ської Державності урочистим
молебнем за український на-
род, відправленим в неділю
дня 26 січня ц. р. у потрійній
екстерії з цієї нагоди має бути
доданий такий окремий виго-
лос: „Ще молимося про ми-
рність, життя, спокій і спасін-
ня для побожного народу У-
країнського на Батьківщині і

поза Нею по всьому світу сьо-
годні розсіяного та обдару-
вання його волею і державні-
стю”. Торкаючись цивільно-
го громадського відзначуван-
ня цих роковин, консисторія
доручає у своєму обіжнику
наступне:

„Коли в даній місцевості
громадянство й організації
здобулися на влаштування ті-
ди однієї академії, для вшану-
вання 40-ліття Укр. Дер-
жавності, тоді оо. настоятелі,
парафії й інші при них цер-
ковні організації та хори по-
винні обов’язково: 1. єсбечно
підтримати таку екстерію се-
ред громадянства та 2. взяти
в такій академії якнайбільш
чисельну та активну участь,
даючи цим моральну поміч-
тим, що не словом, а ділом
доказувати своє змагання до
об’єднання й об’єднання пра-
ці й боротьби за волю й дер-
жавність України. В випад-
ках, коли заходи окремих по-
літичних груп і організацій
такі доведуть, що в одній міс-
цевості відбувається кілька а-
кадемії для вшанування 40-
ліття Української Державно-
сті, найкраще буде коли о.
настоятель і парафія та її
організація церковного харак-
теру своє вшанування зага-
дний події обмежать до най-
більш величавої церковної у-
рочистості в своїх храмі, у
своїй парафії...”

В. С-ко

.....

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ньюарк, Н. Дж.

Заснування Відділу Організації Оборони Лемківщини.

22-го грудня 1957 року відбувся в Ньюарку в залі Української Сітки при 506-508 18-та Еніо, Збори Лемків, на яких заснували Відділ Організації Оборони Лемківщини.

На Зборі, що були підготовані й скликані Організаційним Комітетом, який очолює місцеві українці - виходці з Лемківщини: Іван Юшак і Петро Ціло, збрало понад 30 осіб, уродженців Лемківщини, на поштову з старої іміграції та новоприбулих. На Зборі було 6 прибуло значно більше громадян, але в той день і в той час відбувався в Ньюарку й імпресія „св. Миколай“ та спортивні змагання місцевої спортивної дружини „Сітка“.

Збрів зокрема відзначити, що на Зборі Лемків прийшло кілька активних членів „Лемко-Союзу“, а серед них бачили ми п. Врицького й Рудавського, двох членів Головної Управи тої організації. Ми з присміткою відзначимо присутність цих двох значущих представників з табору консервативних, передніх лемків на нашій Зборі, бо не є чудом, що вони цікавилися життям і працею нашої організації. Таке відвідування зборів, сходів, нарад, тощо, членів лемківської організації одного табору членами другого, може найкраще причислити спроби до зближення, пізнання до співпраці, а вкінці може навіть до злиття до змагання та злиття цих двох братніх лемківських організацій в одну а там і до спільної акції для допомоги лемкам в Польщі та спільної культурно-освітньої праці серед великої лемківської еміграції в США й Канаді.

Від Відділу Організації Оборони Лемківщини в Понкерсе на Зборі прибули члени Управи тої Відділу: Семен Ванішчак, Михайло Гончак, Петро Русинко і Степан Женичак.

Доповідь про положення українців в Польщі, головно лемків, виволонос С. Женичак, а Понкерсе. Доповідь пригадав

присутнім усі ті нещасть, що їх пережили наші люди на Закарпатті під час і після 2-го світової війни, переселення до СРСР та насильне виселення їх поляками з рідних земель на польські землі на Шлезьку й Поморі. Після насильного виселення наші люди на Закарпатті, говорив доповідь, повних 9 років польський комуністичний режим забороняв існування української меншини в Польщі, мовляв усі українці переселилися на підконтрольну Україну, заперечуючи їм всіх Божих і людських прав: рідну церкву, рідну школу а навіть рідну мову.

В 1956 році життя українців в Польщі трохи поліпшило. Варшавська дозволила на навчання в школах української мови, але практично цього дозволу не можна було використати з причини відсутності українців аж в 9-х повісвах, на видаванні однієї тижневої газети українською мовою і на дуже обмеженій культурно-освітній праці в рамках Українського Культурно-Освітнього Товариства. Але найголовнішою кризис, що її черпала Польща заповнила нашим людям, то є насильного виселення з рідних земель на Закарпатті, не хоче навіряти й досі. Хоч на першому Українському З'їзді, який відбувся в червні 1957 року у Варшаві, польські міністри і державні діячі пообіщали, що українці зможуть повернутися на свої землі, але це, правда, не масово і не всі, тільки поодинокими родинами, яких господарства не зайняли польськими осадниками, однак в далішній практиці Варшава дозволила повернутися з „зем олізаних“ на українські терени тільки з кількома десятками українських родин. Не можучи віддати легального дозволу на повернутися на свої землі, вони повернули на свої землі на власну руку, без дозволу. Таких повертців на власну руку польська влада карує в той спосіб, що не дають їм жодної матеріальної допомоги (жодного грошового позички) на відбудову чи поправу своїх господарств. Такі повертці знаходяться у великій нужді і їм мусить допомогти українська еміграція за океаном. Організацією і переведенням збір-

ки на ту ціль повинні зайнятися в першу чергу українці - виходці з Лемківщини. Це, тобто допомога українцям в Польщі, і є побіж освідомлюючої праці серед великої лемківської еміграції за океаном, основним завданням Організації Оборони Лемківщини. Відділ якої має бути заснований в Ньюарку.

Після доповіді та прочитання статуту організації, приступили до вибору Управи Відділу, якої обрано: Петро Ціло - голова; Методій Мельник - 2-й місто голова; Михайло Фарбенчук - секретар; Іван Копета - касир; Петро Ціло - організатор; Іван Котляр - член.

До Контрольної Комісії ввійшли: д-р Лево Бемко - голова; Теодор Висоцький і Іван Юшак - члени.

В приватній дружній розмові з представниками консервативного табору членами Головної Управи „Лемко-Союзу“ п. Фрицький і Рудавський заявили, що вони цілком згодні з програмою і працею нашої організації, тільки, питаючи, чому тоді не створили ще одну лемківську організацію, коли вже є „Лемко-Союз“? Ім відповіли, що Організація Оборони Лемківщини радо співпрацюватиме з „Лемко-Союзом“, а пізніше може навіть об'єднатися з ним, але, щоб так сталося, треба, щоб наперед представники цих двох братніх лемківських організацій зійшлися і усталили певні умови, на яких така співпраця може початися. Вони пообіщали повернутися до справи на одному з найближчих засідань Головної Управи своєї організації.

Вірюмо, що монопонований Відділ Організації Оборони Лемківщини в Ньюарку розгорне живу діяльність, бо до його Управи ввійшли люди енергійні, з представниками давніше прибулої іміграції і недавно прибулої молодшої генерації, які з запалом взялися за довірену їм працю.

Ст. Ж.

Балтімор, Мд.

Треті Загальні Збори УСТ.

15-го грудня 1957 р. відбулися Треті Загальні Збори УСТ - Балтімор. Збори вела президія, до якої входили д-р М. Ласіччук - президент і М. Прутка - секретарка.

Звіт уступачої Управи і дискусія над ним, були центральними темами наради. Управу вела д-р М. Ласіччук, який виступив з докладним звітом. Кілька надійшли записів, ширших сходів і нарад, влаштування Крутської Академії, кілька доповідей на різні теми, виступи на кількох американських університетах і закладах, влаштування, аперше Студійних Днів, які, під кожним оглядом, пройшли надзвичайно успішно, участь в III-ому Конгресі СУСТА в Клівленді і в III-ій Організаційній Конференції СУСТА в Ньюарку, матеріальна допомога Громаді для СУСТА ЦЕСУС-у і потребуючих студентів - ось в кількох словах перебіг однієї діяльності. Не згадуючи при цьому виконання, окремими членами УСТ цілого ряду робіт, які вимагали не лише охоти, зрозуміння, але неабияких зусиль. Громада за останній рік еспірілася організаційно і з неї вилучилися „Рідної Школи“ пані Н. Верезовська задала собі багато трудів в приготуванні дітей до таких виступів, але мо-

жешось цілий ряд дуже молодих членів, які з повною відданістю працюють для УСТ.

В часі дискусії багато уваги звернено на питання членства, кількості членів, чим дещо менше, часом нехотять, а що є менш важливою справою, як і „Рідної Школи“ речі. Виконання саме дрібних справ, почитує співвідповідальності за свою організацію, дружнє співпраця, студентська солідарність - ось прикмети, які повинні характеризувати добро члена Громади. На жаль, не всі підтримують цих принципів, тому Загальні Збори мусіли довести ці справи, дискусії і приймати окремі рішення.

Цікавою була дискусія над емблемою Громади, яку призначили уступачою Управу, виді стилизованого смолоскипу за проєктом Юрія Котика і яку затвердили Загальні Збори.

Велика участь студентів Балтімору в Загальних Зборах була доказом його все більшого зацікавлення своєю Громадою та її працею.

До нової Управи УСТ - Балтімор обрано: Овип Зиничев - почесний голова, Орест Ганас - голова, Юрій Котик і Оксана Песенська - заступники голови, Ірина Трака - секретар, Богдана Борис - допомоговий реф. Христосан - організаційний реф. Тарас Хархалє - культурно-освітній реф. Марія Бендик - скарбник, Михайло Пиличук - стилізаційний реф. Контрольна Комісія: д-р М. Ласіччук - голова, Богдан Мачежко і Надя Бендик - члени. Топарішський Суд: Марія Шук - голова, Марта Песенська - член.

Лос Анджелес, Каліф.

Св. Миколай на Заході Америки

В Лос Анджелесі, Каліф., майже все культурне життя українців зосереджене при Українській Культурній Осередку (Українська Центральна). На виді місце виходить і „Рідної Школи“ при Українській Центральній під керівництвом доброї учительки пані Н. Верезовської. Черговим виступом „Рідної Школи“ було традиційне свято Миколая. Вранді міська залі в Еко парку й невелика і не задовинала шість гостями, але та публіка, що прибула, мала дівею насолоду з успіхів шкільної молоді.

В сцені св. Миколая Наталі Ласіч, під наголовком „Хто не вірив в Миколая, чортка відає“, виступили діти „Рідної Школи“ Лариса Ганкевич, Маруся Вибачивська, Оксана Брикнер, Леся Полотняник, Роман Сиробко і Марія Михайлів. Треба признати, що на сцені діти почули себе вільно, грали добре, хистіли були відповіді. Декламації виконали гарненько: Богдан Шумий, „Моїм тату до св. Миколая“ та Дарія Ганкевич „Миколай іде“. В ролі Миколая виступив п. Шумий, а владим чортиком був студент Стівенс Ланович. Виступи св. Миколая давав дітям дарунки, а чортик срібні різки.

Учителька „Рідної Школи“ пані Н. Верезовська задала собі багато трудів в приготуванні дітей до таких виступів, але мо-

же тишиться і гарними успіхами.

Рідна Ялінка

Чи є що краще і любіше на світі, як власні діти? Це ж бо найцінніший скарб, а як такий, то треба його берегти, як ока свого в голові. Отож „Рідної Школи“ і було в старім краю і тепер на еміграції має велике завдання у вихованні дітей, і пашини ті батьки і учителі, які розуміють те завдання. Рідна Ялінка в країні, в Лос Анджелесі, влаштувала в Верезовської з дітьми „Рідної Школи“, наглядно показувала в неділю 12-го січня д. р. в домі Української Центральної (в приміщенні школи), яку велику роль відіграє передача наших звичаїв і обичаїв, нашої традиції молодому поколінню.

Дитячий хор з 18-ти учасників проколював „Вог Предвечірній“, „Небо і земля“, „Нова радість стала“ і шепітку „Ой синав та зоулуєнка“. Кольорні перебігували декламації, як Шарумеликовим „Гей Іусе, народився“, де шість стрілок декламувало шестеро дітей, а далі про „Забачка сиренького і дід Мороза“ та „Горять свічки“. Наприкінці цілої імпресії діти вивели 4 гри, як „Вудували ми раз міст“, і матеріал не стало, то з одного боку уривали, а з другого надточували, „або Тихше іде, даліше будеш“ і ще дві, все так гарно, все з такою великою охотою, що мило було дивитися.

Виступовали й діти п. Гріки „Смачніччя зачіп в Божу“ „ЗДА“, де чудово представили святкові різдвяні звичаї.

Виступовали й інші діти, про св. Миколая, що тут було організоване „Рідною Школою“. Чи може бути щось приємнішого для дітей, як на фірмі показати їм їх власний виступ? З таким фірмою варто піти по хатах і показати всім тим батькам, що не показують своїх дітей до „Рідної Школи“, може скористуються б їх серце. Це заслуга нашого бізнесмена Брикнера, що зробив ту гарну колюрову фірму.

Чудова ялінка пишалася в куті залі, а під нею соломою крита шопка, яку змайстрував п. Гріка. Там представили і статки, де роздивля Іусе, і яліни і все проче, сімго притрушене, в українському стилі.

Всіх дітей запрошено за стіл, де була й кутя і всіля „присмаки“. За окремим столом засіли обидва грек-кат священники і „старші брати“. Між старшими промодіями вшановано і стареньку пані, що недавно прибула сюди до своєї доньки, пані

ПОКАЗОВА-ЛЕКЦІЯ ПРОФ. К. АНТОНОВИЧА У ВІННІПЕГУ

28-го грудня 1957 р. у приміщенні Українського Народного Дому в Вінніпегу відбулася з нагоди закінчення першого семестру навчання показова лекція учнів і учениць Школи Малювання проф. К. Антонович. Три класи учнів, шість, семередня, і початкова, взяли участь у лекції й працювали під доглядом пані Антонович за окремими столами. Крім теперішніх малюнків і рисунків членів класу виставили свої попередні праці так, що можна було познайомитися з дотеперішньою працею кожного. Участь брали учениці шкільної класу: Дарія Зельська, Леся Качор і Христина Навроцька; середньої класу: Мірослав Біраковська, Галія Аресич, Оксана Флонт і Натуся Шкільник; з молодшої класу: Ірина й Ждан Рудницькі, а крім цього виставили були праці Р. Онуфріюка, що через недугу не міг взяти участі в лекції, як і Ірвас Ващук). Лекцію відвідали батьки й матері учнів і невелика кількість громадян, зацікавлених працею школи. Ця перша показова лекція відбулася під престою пані Антонович Школи проф. К. Антонович в складі пані О. Войченко, Качор, Залозецької і Навроцької.

● Альжирські партизани взяли в полон 4-х французьких воїнів і перевезли їх на територію Тунісії. Прем'єр Франції Фелікс Гюлар вислав до президента Тунісії, Бургуїби, свого цивільного секретаря і одного генерала з вимогою повернути цих французьких воїнів і з порозумінням за підтримку, що в Тунісії подас альжирським партизанам. Бургуїба відмовився прийняти французького генерала, а прийняв лише амбасадора Франції „Часи застрашування військовиками минули, - заявив він. - „Я хочу згоди з Францією, але згоди з гідністю“.

● Королева Єлизавета II застудилася, три дні лежала в ліжку і тепер за порадою лікарів не виходить з королівського палацу. Вей аудієнції у неї відключено.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

Тиховиницької. Діти угодили на залі своїх батьків, по старому традиційному звичаю. Діти пішли зі збіркою і збирали на школу 16 дол. Катехит школи о. Винницький дякував всім за участь у цій традиційній праці.

ФОНД „ВЕСЕЛКИ“

7 ція рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що приклали свою пожертву на фонд і передплату дитячого журналу „ВЕСЕЛКА“.

СПИСОК Ч. 15.

	Передплата	Пожертва	Разом
І. Шенк, Озон Парк	9,00	3,00	
П. Самца, Ніксон	5,00	5,00	
В. Коссар, Віндлер	4,00	6,00	
А. Федаско, Вінгетон	4,00	2,00	
Е. Смішечич, Ньюарк	4,00	2,00	
Я. М. Влагін, Лонг Айленд Сіті	4,00	2,00	
П. Гуря, Бруклін	4,00	1,00	
Т. Гімніський, Консепсья	4,00	1,00	
о. М. Федоренчик, Ембрідж	4,00	1,00	
А. Харамбура, Рачестер	4,00	1,00	
О. Кудрик, Понкерс	4,00	1,00	
І. Сеник, Шікаго	4,00	1,00	
М. Малаюта, Джерзі Сіті	4,00	1,00	
І. Тарнаський, Пітсфілд	4,00	1,00	
прот. о. І. Чумак, Філадельфія	4,00	1,00	
І. Шішко, Шікаго	3,00	2,00	
Р. Шеретко, Шікаго	2,00	1,00	
І. Струк, Бруклін	5,00		
Г. Матіаш, Ньюарк	4,00		
Б. Зелінський, Балтімор	4,00		
О. Войчук, Філадельфія	4,00		
К. Стасюк, Кентон	4,00		
В. Тарнацький, Джерзі Сіті	4,00		
О. Сеник, Дітройт	4,00		
Ю. Назаренко, Дітройт	4,00		
Д. Мушинський, Дітройт	4,00		
М. Ю. Гудя, Філадельфія	4,00		
М. Білан, Нью Йорк	4,00		
А. Вазюк, Торонто	4,00		
В. Л. Скопеч, Торонто	4,00		
Р. Кіши, Філадельфія	4,00		
А. Богданів, Бруклін	4,00		
П. Кебало, Непінгтон	4,00		
В. Тарасенко, Шікаго	4,00		
М. Юзефович, Шікаго	2,00		
С. Орішнін, Ракесвуд	2,00		
Х. Качан, Торонто	2,00		
О. Гуменик, Джерзі Сіті	2,00		
С. Квасовська, Пасейк	2,00		
Д. Палевич, Джерзі Сіті	2,00		
С. Яциві, Елізабет		10,00	
М. Маняк, Джерзі Сіті		5,00	
Н. Стефанів, Філадельфія		4,00	
М. Врик, Фейксвіл		3,00	
А. Сметана, Вест Іслін		2,00	
В. Фесолоніч, Калдвел		2,00	
Г. Савка, Пасейк		1,00	
А. Кліменко, Рачестер		1,00	
Н. Угорчак, Нью Йорк		1,00	
Н. Янов, Дітройт		1,00	
М. Бойко, Шікаго		1,00	
А. Залевська, Асторія		1,00	
А. Сороковський, Кліфтон		1,00	
І. Хоменчак, Філадельфія		1,00	
М. Валовий, Фултон		1,00	

ПРАЦЯ
HELP WANTED, MALE
ПРИВІТАЛЬНИК — ПОРТЕР
Праця вночі.
15-25 Whitehall Street
New York City
Кімната 210, близько So. Ferry
Голоситесь між год. 3-5 по пол.

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE
ПРИВІТАЛЬНИК
до сприяння бюр.
15-25 Whitehall Street
New York City
Кімната 210, близько So. Ferry
Голоситесь між год. 3-5 по пол.

ДО ВИНАЙМУ
ПАРТЕР
2nd Ave., 144, Cor. 9th St.
New York, N. Y.
коло Українського Народного Дому.
Партер займає 25 x 125.
Надається для клубу, організації, або на бізнес.
По інформації кличте:
B. Menschel
TR. 7-1303

REAL ESTATE
АСТОРІЯ, 6 ЧУДОВИХ АПАРТАМЕНТІВ
дохід \$3,300, близько всіх комунацій, склепін, шкіль. Для власника 5-м. апартаменти. Ціна \$19,750, тільки \$2,500 готівки.
MURPHY 9-2980

Читайте українські книжки в газеті, до часті читання веде до зростання, а присяга — це сила!

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ,
як жеріла іскра української спадщини в другій половині минулого віку і як народжувався та сила, яка збудувала Українську Державу, — то читайте:
"СПОГАДИ"
СВІТЛА ЧИКАЛЕНКА
Що велику на 504 ст. книгу читається немов цікаву повість.
Ціна гілья \$3.50
Замовляти в:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

Добре читання для дітей і молоді
Сойка-Штукарна
РОМАНА ЗАВАНОВИЧА
ЦІНА \$1.00
Замовляти:
СВОБОДА
81-83 Grand St. (Box 346)
Jersey City 3, N. J.

ЛІКИ — це найбільш корисний дарунок до НРАЮ!
Вислаємо до Європи. — Гарантія доставки.
— Митю оплачується тут.
— Внеском летунського поштою.
Rimlon, Penicillin, Streptomycin, Glucose, Cycloferin, Vitamins
Irgarol, Orinase (diabetes)
СПЕЦІАЛІСТ ЕВРОПЕЙСЬКИХ РЕЦЕПТІВ
ПОЛАГОДЬТЕ ВАШІ РЕЦЕПТИ ТОЧНО.
СПЕЦІАЛЬНІ ПАЧКИ для хворих на туберкульоз — артритизм — ревматизм — діабетиків — з високим тисненням крові і т. д.
Говоримо українською, російською і польською мовами.
Письм., або телефонуйте:
B. Feldman Pharmacy
111 Ave. "A" & 7th Street, NEW YORK CITY
Tel.: OR 7-5980

ЧИ У ВАС ЗАГАЛЬНА СКЛЕРОЗА?
Загальна склероза сама виявляє себе в несправданному функціонуванні м'язів. Виснаження залозистих відділів організму, щоб відновити гармонію праці нормальних процесів людського організму. Це намагання зробила хіропрактика і вона має великий успіх у лікуванні багатьох випадків недуг загальної склерози і дає нам тепер нову заповнювачку здоров'я.
Досліді в Spears Hospital припинилися до дальшої успішності поборювання хіропрактикою того паралізуючого ворога. Пийте до Вадного місцевого хіропрактика або пишьте по безплатній літературі про Multiple Sclerosis і інші подібні недуги.
Spears Chiropractic Hospital — Dept. A 102, Denver 20, Colorado

3 БОЛЕМ ГОЛОВИ або КРИЖЕН — зайдіть до свого Хіропрактика.
William BORAK, D. C.
MIDTOWN CHIROPRACTOR
1328 Broadway — Bet. 34 & 35 Sts. — Room 546
NEW YORK, N. Y.
За попереднім замовленням.
Tel.: Pennsylvania 6-6285

3 НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЙ УВАН У ЗДА

"Сучасний стан інженерної геології у СРСР і на Україні" — доповідь Л. А. Дражевської

23 листопада 1957 року в Нью-Йорку відбулася наукова конференція Природознавчого Відділу УВАН в ЗДА, на якій Л. А. Дражевська зробила доповідь про сучасний стан інженерної геології в СРСР і на Україні. Доповідка-записка, що аналізує становище цієї галузі науки, дозволяє зробити деякі узагальнення загальної ситуації науки в СРСР.

Давши визначення інженерної геології, як галузі геології, що вивчає верхні шари земної кори в зв'язку з завданнями інженерного будівництва, Л. Дражевська коротко накреслила розвиток цієї науки, що нараховує 20-х років цього сторіччя. За три десятиліття розвинулася її різноманітна галузь, що дає теоретичні підвалини для врахування взаємодії сил у грунті, на якому вони переважають. Зокрема, доповідка зазначила велику роль проф. Степана Тимошенка в розвитку механіки ґрунтів. Як відомо, С. Тимошенко розробив методи застосування теорії еластичності до будівельної механіки. Ці методи застосовують у механіці ґрунтів, коли розраховують напруження в ґрунті під будовами.

Інженерна геологія найбільше розвивається в країнах, де йде інтенсивне будівництво. Своєю чоту великі досягнення дає Швейцарія — країна гідроелектричних. Німеччина — країна промислового будівництва. Багато зроблено в ЗДА. Тепер, у зв'язку з розвитком будівництва, йде інтенсивна праця в СРСР. Доповідка так сформулювала характерні риси науково-дослідної роботи в галузі інженерної геології в СРСР:

Науково-дослідна робота розвивається відповідно до вимог практики. Окремі будівництва ставлять певні питання. Відповідно до того підбирається тематика наукової роботи. Проблеми вивчаються у широкому масштабі, зразу великою кількістю спеціалізованих науково-дослідних установ по всьому СРСР. Наприклад, нова проблема — перебіг берегів по забудованих водосховищах вивчається одночасно і на Дніпрі, і в Волзі, і в Московському морі, і на Волзі. Все це за одним планом, і робота координується. Широко застосовують координацію роботи установ, підлеглих різним міністерствам. Уніфіковано узяв план науково-дослідної роботи всіх науково-дослідних установ. Найвищим координаційним органом є Академія Наук СРСР.

Л. Дражевська зазначила, що в обох десятиліттях науково-дослідних установ всеозначено масштабу, які ведуть роботу в галузі інженерної геології, з яких кілька установ виключно спеціалізовані у цій ділянці. На українській території, що займається лише інженерною геологією, нема. Деякі інститути розробляють окремі теми. Цілу низку дослідних установ, розташованих на Україні, підпорядковано всеозначено науково-дослідним інститутам, або всеозначено міністерствам. Академія Наук Української ССР праці цих інститутів не координує. Далі доповідка детально зупинилася на методах координації науково-дослідної роботи.

УРОЧИСТИСТЬ ПЕРЕДАВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАПОРІВ ПОСАДНИКАМ "ТРЬОХ МІСТ"

В суботу дня 11-го січня відбулася в Українській Централі в Джансон Сіті, Н. П. урочистість передавання українських національних прапорів посадникам міст Ендикатт, Бінгемтон і Джансон Сіті. На фото (від ліва): посадник Ендикатт Е. Реймонд Лі, і панна Анна Марія Слаттері з Джансон Сіті, посадник Бінгемтону Джан Дж. Бірне і п-на Марія Притул з Бінгемтону і посадник Джансон Сіті Вільям Ф. Отт і п-на Анна Рудька з цього ж міста.

Над свіжою могилою бл. п. Марії Віри Мурій

23-го листопада 1957 р. Восточська Громада відправила на вічний спочинок бл. п. М. В. Мурій. Покійна народилася, піросла і покійна середню школу в Тернополі. В улюблених тодішнього польського режиму не шукала праці в займатися. Вона стала на праці для рідного народу в ділянці дошкільного виховання і навчання. Звільнилася з посади в Тернополі, де перебувала аж до 1951 року. В тому часі організувала і працювала в табірних дитячих садках і Платі.

Прибувши до ЗДА, вона поселилася в Кембріджі, Масс. Після встановлення на новому місці поселення покійна станула до праці в пластовій організації та школі українознавства в Бостоні. Працювала "задовки

Недостача праці змушує порторіканців виїздити до ЗДА

Сан Хуан, Порто Ріко. Губернатор Порто Ріко Луїс Муноз Марін відкрив конференцію ньюйоркських і порторіканських представників, яка має тривати цілий тиждень і займається справою тих порторіканців, які мусять залишити острів і приїздити до ЗДА, головним чином до Нью-Йорку. Губернатор Марін сказав, що справа порторіканської імміграції до Нью-Йорку буде так довго актуальною, поки на острові буде безробіття. Він сказав, що існує надія, що найближче, коли порторіканці не муситимуть шукати праці аж на континенті. Представник ньюйоркського посади Роберта Вагнера Стенлі Ловелл зазначив, що на цій конференції не треба говорити про те, чому порторіканці емігрують, тільки про те, як допомогти тим, які вже живуть в Нью-Йорку. В цій конференції братиме участь і посадник Вагнер та представники 14-ох агенцій із Нью-Йорку.

ХВОРИ, НЕ ТРАТЬТЕ НАДІ
НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ!
ЗАЖИЙТЕ ІЩЕ СЬОГОДНІ ЗІЛЛА Д-РА П. МІЛЛЕРА, а вже завтра почуватеся краще.
Зілля не не паритися, ані не запаритися, а власність його в природний вид, так, як є у природі. Тим то воно так ефективно і корисне.
Всі, що хворіють на недугу пазука, як кривизна, газ, запір, нестерпність, відбивання, запороти голови, біль у крижах, короткий відділ, жіночі недомогання, ревматизм, ревматичні болі в інших недомоганнях, повинні ще сьогодні зажити зілля Д-РА МІЛЛЕРА, п. а.
"J. M. L. Herb Compound # 6" а вже завтра почуватеся краще. Зілля не повинно находитися, як перша поміч, у кожній хаті.
Ціна одної паки, праз із поштовою пересилкою \$6.85. Якщо бажаєте зробити своєму приятелю партійний дарунок, тоді ціна тільки \$10.00 з пересилкою.
Вислаємо також наше зілля до всіх країн Європи.
Письм. зараз долучаючи чек, або Money Order, на адресу:
THE MILLER CO., Inc.
Dpt. 41, 790 Broad Street
Newark, N. J.

У ВИДАННІ НАУКОВОГО Т-ВА ІМ. ШЕВЧЕНКА в Нью-Йорку
появився
ВИБІР ІЗ ТВОРІВ ІВАНА ФРАНКА
Книга великого формату містить на 396 ст. найкращі поезії, оповідання й наукові праці І. Франка. Вступна стаття В. Радзевича. Мистецька обкладинка Д. Горнякевича.
Ціна \$3.00 — у твердій оправі \$3.50.
Замовляти:
"СВОБОДА", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Український Технічний Інститут у Нью-Йорку
проводить ЗАПИС СТУДЕНТІВ на
ВЕЧІРНІ КУРСИ ТЕХНІЧНОГО КРЕСЛЕННЯ
Запис приймається ЩОДНЯ, від год. 2-ої до год. 7-ої вечора в канцелярії Інституту:
320 East 14th Street, NEW YORK CITY
Tel.: GR 5-1971

Спеціальне повідомлення КОШТИ ПОДРОЖІ
Тільки \$196.90 з НІМЕЧЧИНИ (\$210.80 з АВСТРИЇ) до ЗДА або КАНАДИ.
Ви можете заощадити багато доларів, спровадивши іммігрантів до цієї країни через SAS. Модерні, комфортабельні літаки SAS перелітають сюди впродовж ОДНОЇ НОЧІ. Якщо Ваші сподоби, або прийшли, мають вже свій віз, зайдіть до агента подорожей або SAS.
ПЛАТИТЬ ПІЗНІШЕ, аніж багасте. SAS дає Вам найкращий з усіх планів сплати. Можна сплатувати до 24-ох місяців.
638 Fifth Ave. NEW YORK, N. Y. OLYMPIA 7-8000

Повісті, Романи, Оповідання, Спогади
Велике Цабо — Д. Гуменія 2.50
Багато неба — Д. Гуменія 2.50
Поміж берегами — Д. Ярославська 2.20
Жорстокий світання — роман в 2-ох томах — С. Любомирський 2.00
Наздогін за порогом — К. Яворський — В. Росович 75
Ост — У. Самчук 2.00
Волни — У. Самчук 2.50
Пляж до двору — Т. Осмачка 1.50
Діти Чумачого шляху — IV, т. — Д. Гуменія 2.50
Ісак Мазепа — П. Феденко 3.00
Спогади фронтовика — С. Загачевський 1.40
Вроби — збірник статей і нарисів 1.50
Імні діл — С. Парфаноуш 80
У Києві — С. Парфаноуш 75
Загоріла половина — С. Парфаноуш 50
Оглядаючи назад — О. Замчак 1.50
Збірка українських новел — В-во НТШ 3.00
Твори М. Гоголя — I-II томи 3.75
Землею українською — В. Антонович-Данилович 1.70
Селянська санаторія — пошты — О. Замчак 1.85
Мазепа — з-під Полтави до Бендер — В. Лепкий 2.50
Через річку — збірка оповідань — З. Дончук 0.75
Чорні діл — оповідання — З. Дончук 0.75
Належність за книжки надсилайте чеком або поштовим переказом.
Замовляти:
"СВОБОДА", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, БО ВІН ДАС ВАМ ДЕШЕВІ ТА ВИГІДНІ РІЗНОРОДНІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТТЯ І РІВНОЧАСНО С ОБОРОНЦЕМ УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ В АМЕРИЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПОВАЖАЄТЬ І АМЕРИКАНЦІ НЕ ТІЛЬКИ ЗАВДЯКИ НОГО 70 ТИСЯЧАМ ЧЛЕНІВ І 17-ТИ МІЛІОННОМУ МАЙНА, АЛЕ І ЗА ПОГО ГІДНУ, ВИСОКОПАТРИОТИЧНУ ПОСТАНУ В ОБОРОНІ СВОБОДИ І ДЕМОКРАТІЇ.

ВИЙШЛА З ДРУКУ БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА КНИГА
Олеки Повстенка
КАТЕДРА СВ. СОФІЇ У КИЄВІ
Видання УВАН
В 336 ілюстраціях показана мистецька велич катедр св. Софії, її архітектуру, мозаїку, фрески і всю оздобу.
Книга великого альбомного формату, 472 ст. на найкращому крейдяному папері — текст англійською й українською мовами.
Ціна \$12.50.
Замовляти:
"СВОБОДА", 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ARKA Company
48 E. 7th St.
New York City
Телеф.: GR 3-3550
Німецькі діаманти для різання шкля, машинні для стрижіння та бритви "Солінген".
КРАМНИЦІ З КИТАЙНІ
І. РОЖАНКОВСЬКОЇ
45 E. 7th St., New York City
тел. SPing 7-1079
приймає замовлення на весільні китці, декоративні похоронні китці, Таті і вагонкові китці у великому виборі.

РОЗШУКИ
ПОШУКУЮ Петра Дозюка із села Яворів, повіт Турків над Стриєм. Маю відомість із його села. Прошу писати до Nicholas Karfiszewicz, 55 Virginia Ave., Johnson City, N. Y.

ОЛЕНУ ФЕДАСІОК, дочку Лукана із с. Раківчик пов. Коломиї, вивезену німцями на роботу, шукає сестра Анна зам. Зенюк. Письм. на адресу: Mrs. Anna Zenyuk, P. O. Box 195, Woburn, N. J.

ПОШУКУЮ сестру Марію уроджену Гриняків з села Ношин, пов. Калущ, яка приїхала із мною до Америки в 1914 році. Її замужжє приїздило: Іванчук або Хвищук. Мала 5-ох братів і дві сестри. Була вістна, що останнім перебувала в New Haven, Conn. Хто знає про її адресу або вістну про неї просить слати до: Julian Hrynkiw, 8906 Grandville, Detroit 28, Mich.

ЗМІНА АДРЕСИ!
Ще раз пригадуємо нашим передплатникам, що змінюють місце свого побуту, щоб одержувати з поштою, обов'язково прислалася до них нову адресу, а не стару, щоб не отримувати нових адресованих листів, а членів УВАНу ще в число своїх віддають.
Адміністрація "Свободи"

Посмертні Згадки
НИКОЛА ІРЕМЧАК, член Т-ва "Свобода", Відд. 155, в Церк. Амбул. Н. Дж., помер по дошій недугі, 26-го грудня 1957 р., маючи 68 р. Похов. в с. Миколичів, пов. Перемішль, Зах. Україна. До Т-ва і УВАНу вступив 1915 р. Покійний був добрим членом і щирим жертводавцем. Похорон у глибокому смутку друзів Марку, з сестри Івана, Павлика і Стефана, одну дочку Гелену, зам. Войко. Похорон відбувся 30-го грудня, з пох. заведення до греко-кат. церкви Преч. Діви Марії Непорочної Зачаття, при участі Крешин, Знайомих і Членів Т-ва. Тільки Останки поховано на греко-кат. цвинтарі в Перт Амбул. — В. П. П!
М. Чумер, секрет.

СТЕФАН САВКА, довголітній член Т-ва "Вільна Україна", Відд. 200 УВАНу в Озон Парк, Н. Дж., упокоївся в Бог. ді, по клякательній недугі, 6-го січня 1958 р. Покійний народ. в с. Помоніта, пов. Рогатин, Зах. Україна. Похорон у смутку друзини Марію, двох синів: Микола і Івана, нестерпну Юлію, одного брата Микиту, братову Катерину, та велику бабусю — дазину Голіну. Похорон відбувся 10-го січня, з пох. заведення, при участі Родичів, Знайомих і Членів Т-ва, до укр. кат. церкви св. Володимира, Гемпстед, а після на цвинтар св. Івана, Месед. Н. Дж. — В. П. П!
В. Воружал, секрет.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Шкря і Чесня
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

TARZAN, ч. 3998. Переможені кількістю
WITHIN, ALL WAS BLACK. THEN, SUDDENLY, HAIRY HANDS CLUTCHED THE MEN FROM EVERY DIRECTION!
THEY PROCEEDED WARILY, UP CRUMBLING STEPS TOWARD A MASSIVE, WOODEN DOOR.
TARZAN PUSHED, STRAINED, UNTIL IT SWUNG OPEN ON CREAKING HINGES.
Вони обережно йшли вперед напівзруйнованими сходами до масивних дерев'яних дверей.
Тарзан з напруженням став натискати, аж поки вони з скрипом не відкрилися.
Безсередні була темрява. Аж раптом волохаті руки обхопили людей з усіх боків!

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕДБАЧАЄ СКОРИЙ КІНЕЦЬ ЕКО- НОМІЧНОЇ ЗАТРИМКИ

ПЕРЕСТЕРІГАС ПЕРЕД НЕВИПРАВДАНИМ
ПІДВИЩУВАННЯМ ЗАРОБІТНИХ ПЛАТЕНЬ
І ЦІН

Президент Д. Д. Айсенгавер

Вашингтон. — У своєму щорічному Економічному Репорті до Конгресу президент Айсенгавер висловив глибоке переконання, що існуючий темп зростання економіки не буде довго тривати і що далішній зріст економіки буде йти безперервною лінією. Водночас із цим, през. Айсенгавер звернувся до світу підприємств і до суспільства з пересторогою перед невинноватим підвищенням заробітних платень і цін на продукти щоденного вжитку, підкреслюючи, що такі тенденції в ділях платень і цін можуть стати загрозливими для можливостей покращення господарської ситуації, що його він сподівається вже на протязі цього року. Аналіз господарської ситуації у переданому ним Конгресові репорті, зроблена на підставі даних та оцінки президентської ради економічних дослідників, базується головним чином на запланованому в кінці здійсненому посиленні воєнно-промислової продукції, як тож на більшому будівельному русі та, інвестиційних заходах урядів і місцевих правлінь. Головною причиною існуючої економічної затримки, зокрема деякого уповільнення в економіці, зменшення продукції, зменшення статусу задоволення і особистих прибутків вважає Президент передусім вичерпання підприємств і купівлі існуючих запасів вирожджених товарів, а не зменшення попиту споживачів і урядових та закордонних замовлень. На думку Президента економічна затримка повинна закінчитися в другому або в третьому чверті цього року. Поправа ситуації може прийти теж і багато скорше, ніж в першому чверті, але це буде залежати від припинення випroduвання в першу чергу існуючих запасів промислових продуктів. Водночас із цим през. Айсенгавер висловив сподівання на можливість зміни грошової політики, здійснюваної Федеральною Резервом, яка є незалежною від уряду установою в напрямку полегшення в одержуванні кредитів. Найважливішою проблемою є тенденція світу праці збільшувати підвищення заробітних платень, що на думку президента є невинноватим збільшенням заробітних платень. Найважливішою причиною збільшення заробітних платень є збільшення заробітних платень в інших країнах, зокрема в Європі, де заробітні платні збільшуються в середньому на 10-15% в рік. Президент вважає, що це збільшення заробітних платень є невинноватим збільшенням заробітних платень, що на думку Президента є невинноватим збільшенням заробітних платень.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ШИНОГО ВІД- ЗНАЧИЛА ОБ'ЄДНАНО 40-РІЧЧЯ НЕ- ЗАЛЕЖНОСТІ ІМПОЗАНТНОЮ АКАДЕМІЄЮ

Пішга. — Українська громада міста Пішга відзначила 40-літню роковину проголошення Соборності Української Народної Республіки і 39-ї роковини Соборності Української Держави масовою участю в Ювілейній Академії, влаштованій в неділю 19 січня заходами об'єднаних українських провідних організацій міста Пішга, Ліги Американців Українського Походження і Об'єднання Українсько-Американських Громадських Організацій. Відбулася ця Академія у великій залі Авдіторії Шопена, що її вивели українці й гості по берегах. З американських видатних гостей промовляв при відкритті Академії конгресмен О'Гера, член комісії закордонних справ Палати Репрезентантів ЗДА. У своїй промові він зазначив, що відколи його призначено членом цієї комісії, він пізнав і зрозумів ту велику роль і значення, що її має Україна для Східної Європи. З українською промовою виступив під час Академії президент Наукового Товариства ім. Шевченка і професор Маркетського Університету Роман Смаль-Стоцький, який ствердивши, що за 40 років українці поклали й були осягнуті багато більше, як осягнули, закликав українську громаду зосереджувати свої сили і змагання в УККА, працюючи із державними впливами світу для справи визволення України й інших поневолених Москвою націй. Кульмінаційною точкою програми був виступ канадійського міністра праці Михайла Стара, який у своїй промові, вказав на ті великі можливості, що їх має українська молодь і в ЗДА і в Канаді в праці і в змаганнях для добра української справи і в координації своїх змагань з політикою обидвох держав. Від того, чия позиція діб'ється ця мова, залежатиме дальший розвиток і праця УККА і КУК. Після промови мін. Стара присутні пані вітали дру-

Міністер Михайло Стар

жину міністра оваційно рясними оплесками і квітами. Відкрили Академію короткими промовами інж. С. Куропас — українською мовою та п. Ф. Васильовський — англійською. Після їх відкриття п. Олександр Заброский відчитав прокламації губернатора штату Іллінойс В. Г. Стреттона та посольника міста Пішга Р. П. Дейлі про проголошення дня 19 січня Українським Днем. У мистецькій частині програми взяли участь: духовна оркестра Осередку СУМА Пішга-Північ під управлінням проф. Варбаша, що відіграла американський, канадійський та український гімни, і потім низку українських пісень, чоловічий хор „Сурма“ під керівництвом проф. О. Плешкевича та оперні солісти — пані Золя Мельниченко (сопрано) і п. Олександр Мельниченко (баритон) з Мінеаполіс. В бенкеті, відбутім після Академії, взяли участь понад 150 гостей, в тому мін. Стар та проф. Смаль-Стоцький. Запрошений із промовою на цей бенкет голова ВО УНР Михайло Лівчицький не зміг прийти. Проводив бенкетом п. І. Ду-жанський.

ГУБЕРНАТОР МЕРІЛЕНДУ І ПОСАДНИК БАЛТИМОРУ ПРОГОЛОСИЛИ „УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ“

Балтимор, Мд. — Разом з усією Америкаською Україною достойно вшанував 40-літню роковину проголошення української державної незалежності українська громада в Балтиморі, Мд. День 22 січня губернатор Т. Р. МакКелдін проголосив Українським Днем в Меріленді, а посадник Балтимору Українським Днем в місті. Також посадник дав доручення висвітити 22 січня український прапор на ратуші цього міліонного міста побіч американського державного прапора. Громада вшанує

Джансон пропонує, щоб Конгрес перебрав ініціативу в продукції ракет

Вашингтон. — Провідник демократичної більшості в Сенаті голова Сенатської Підкомісії Готовості сенатор Ліндон Б. Джансон заявив на цій підкомісії, що Конгрес повинен взяти ініціативу в розбудові летючого і керування ракет, тому, що „виконавча части-

Ніксон: Америка сильніша від всіх ворогів

Нью-Йорк. — Віце-президент Річард М. Ніксон промовляв на републіканському прийнятті в готелі Шератон-Астор до 1,100 учасників і заявив, що немає найменшої причини до песимізму, бо ця країна є „сильніша від всіх можливих її ворогів“. Віце-президент закликав американців, щоб мали довіру до президента Айсенгавера, який дбає про безпеку ЗДА. Він апелював до републіканців, щоб „перестали бути дефієтисами“ в справі виборів, які мають відбутися в листопаді цього року. Виступаючи проти тих, які твердять, що видатки на оборону з надто малі, Ніксон заявив, що про висоту цих видатків рішав Президент, його кабінет і Крайова Рада Безпеки, і тому треба мати довіру до рішень Президента. Віце-президент гостро виступив проти тих своїх латвійців, які не вірять в партійну перемогу під час виборів цієї осені. „Жадна партія в історії нашої країни, казав Ніксон, не йшла до виборів із крамисними очима, як наша партія піде до виборчих урн

Індонезія і Японія підписали мировий договір

Якарта. — Між Японією і Індонезією підписано мирний договір, який закінчує теперешній стан, існуючий між тими країнами від останньої війни. Японія окупувала була так звану Голландську Індонезію, звідки відлучивши її раз на все тамонію голландську колоніальну владу, бо безпосередньо після закінчення воєнних дій Індонезія — за згодою Голландії — проголосила свою державну незалежність. У підписаному мирному договорі Японія признавала Індонезію відшкодування за шкоди, спричинені під час воєнної окупації, \$223,000,000, що їх зобов'язалась заплатити протягом найближчих 12-х років. Вона погодилась теж скреслити довг Індонезії супроти Японії, який зріє за останні 8-річчя за утримання з Японії товари, як теж дати Індонезії економічну допомогу у висоті \$400 мільйонів, у формі позичок та інвестицій в новотворені промислові заклади. Для урочистого підписання цього договору приїждів до Якарти японський міністер закордонних справ Фукуяма, який подорожує у Сінгапурі стрінувся на дошуму наряду з англійським прем'єром Менкільном, який саме тоді був у дорозі до Австралії. Індонезійський міністер закордонних справ Субандіро приїждів з Београду, куди товаришив президенту Сукарно. Цей останній ще залишиться гостем у Тіта.

Югославія і Франція спорять за транспорт сконфіскованої зброї

Париж. — Між Францією і Югославією відбулась важна гнівна розмова у справі транспорту зброї, що її французькі відкрити на югославському кораблі „Словенія“ недалеко північно-африканського порту Оран та сконфіскували, як зброю, призначену ніби для альпійських партизанів. Югославія стоїть на принциповому становищі, що Франція не мала права до реїти на її кораблі на відкритому морі. Вона твердить, що югославський корабель прийняв був транспорт скринь з Чехословаччини, призначених для Емену, пустинної країни на Арабському півострові. Франція вказує на те, що шлях до Емену з дальмаційського порту не веде через Казаблянку і що адресу Емену подано тільки для замирення очей. Французькі переконані, що югославські власні дуже добре знали, що ця зброя з Чехословаччини призначена для альпійських партизанів. Югославія домагається звороту сконфіскованих скринь. Сконфіскований транспорт оцінюють 7,000 пістолів, скоростріли, базуки, 81 мм гармати і понад 2 мільйони набоїв. Марокко заявило, що воно ніякої зброї не замовляло і про ніякий транспорт зброї, який мав бути вивантажений в Казаблянку, не знало.

Совети звільнили 21 німецьких учених

Москва. — Совєтський уряд повідомив західно-німецький уряд, що він звільнив 21 німецьких учених і техніків які висловили бажання переїхати до Західної Німеччини. Всього разом із 33 членами своїх родин переїдуть до Німеччини в найближчому місяці. Вони належали до тих німців, що їх більшовики насильно вивезли з Німеччини і примусили працювати для совєтського зброєння. Всього вони жили й працювали у повному відокремленні в Сухумі над Чорним морем протягом останніх тринадцяти років. Коли канцлер Аденауер був у 1955 році в Москві, то він домагався, щоб звільнити всіх німецьких учених та інших німців, що їх насильно перевезено з кінцем війни до СРСР. Більшовики відповіли їм, що німецькі вчені „добровільно“ підписали умови праці спершу на 5 років та потім продовжили її на дальніші 5 років. Теперішнє звільнення цих учених прийшло цілком несподівано. За західними коментарями, Москва, мабуть, хотіла заманіфестувати цим жестом свою „добро волю“ супроти німців. Це перший випадок, що совєтський уряд признає право західно-німецького уряду вшанувати за німцями, що їх більшовики захопили у Східній Пруссії й над Балтійським морем, де ж і знаходились німецькі ракетні фізика, в яких виявлені ракети Ф 1 і Ф 2 від працюючої над винайденням атомової бомби. Знайдені там плінні більшовики використали для ракет, якою вистрелено спутника.

Німеччина декларує Москві готовність до концесій

Берлін. — Західно-німецький міністер закордонних справ Гайріх фон Брентаніс висловив політичну промову на з'їзді Християнсько-Демократичної партії у західній частині Берліну, признавши, що західно-німецький уряд є прихильником до концесій, що їх приймуться зробити Совєтам за ціну з'єднання німецьких земель. Брентаніс нагадує, що ці концесії можуть стосуватись також ділянки озброєння і політичної організації Середньої Європи, яка давала б Москві гарантію проти відродження німецького агресивного імперіалізму. Однак водночас Брентаніс рішуче відкинув концепцію федерації між „двома Німеччинами“, твердивши, що проти цієї концепції є весь німецький наріб без уваги на політичні партії, — за винятком одних тільки комуністів. Брентаніс висловлював здивування, чому саме московські більшовики так лаяються з'єднання демократичної Німеччини. „З'єднання у волі“ Брентаніс назвав першою і головною ціллю сучасної політики Німецької Федеративної Республіки.

Йорданія вертається до нормальних часів

Амман. — Проахадійський король Йорданії Гуссейн на настільки усталювався, що йорданський уряд відкривав у минулу неділю більшість розпорядків, проголошених в квітні минулого року під час змови проти нього, затишної прогінетськими і просовєтськими старшинами та політиками. Зокрема відкликано існуючу від того часу по більших йорданських містах поліційну годину та заборону для колового руху в північній частині Йорданії після смерку. Міністерство внутрішніх справ відкликано також всі обмеження, заведені для виїзду з Йорданії за кордон. За останні десяти місяців відносини в Йорданії поправились тому, що вона зуміла завітати собі підтримку не тільки від сусіднього проахадійського Лівану, але й від Сауді Аравії, а водночас король Гуссейн закріпив притягальні зв'язки з своїм куном, королем Іраку Фейсалем та з іранським шахом Різою Палеві. Економічно Йорданія втримується задоволенням субвенції від З'єднаних Держав.

● Нью-Йоркський кардинал Селіман, у поворотній дорозі з Далекого Сходу, відвідав в „улюбленій“ в справах руської церкви“

44 АМЕРИКАНСЬКІ СЛОВА У ВІДПОВІДЬ НА 10,000 СЛІВ МОСКВИ

Вашингтон. — През. Айсенгавер відповів на останню ноту совєтського прем'єра Булганіна з 8 січня ц. р. в тодішній 20 ц. м. буквальною трьома короткими реченнями. Нота Булганіна мала 9 сторінок друку і охоплювала — за твердженням журналістів — 10,000 слів, а відповідь Президента мала докладо 44 слова і звучала так: „Я одержав Ваше лист з 8 січня ц. р. Думаю, що я зайнявся основними справами, що їх він затримав, у своєму листі з 12 січня. Якщо дальші студії над Вашим листом покажуть, що доцільно дати додаткову відповідь, то я з Вами комунікуюсь“. Остання нота-лист Булганіна прийшла не виждавши відповіді на попередню ноту з 10 грудня мин. року і тому, за загальним твердженням, мала на цілі виставити лише заколот та служили виключно пропагандним більшовицьким цілям. У цій своїй другій ноті Булганін повторив усі давні совєтські пропозиції, головню щодо скликання конференції „на вершинах“, при чому він тим разом запропонував, щоб така конференція охопила прем'єрів всіх держав блоку НАТО, комуністичного Варшавського пaktu та ще й шістьох нейтральних держав. Над повною нездатністю такої величезної конференції голів урядів радити ділово над різними конкретними справами, що вимагають дбайливої підготовки, Булганін зовсім не пригадувався, мючи на цілі не практичну користь для світового миру, а нагоду для пропагандного крику і дальше погіршення відносин внаслідок неминучої невдачі такого великого збівництва. Президент Айсенгавер у своїй відповіді з 12 січня погодився у принципі на нову конференцію „на вершинах“, але тільки після такої докладної попередньої підготовки, яка загарантувала б успішне поладження цілої низки конкретних справ та переведення в діло прийнятих на тій конференції постанов. Президент пригадав, що на останній конференції „на вершинах“ Хрущов і Булганін погодилися на принцип, що Німеччина треба з'єднати на платформі вільних виборів, та зараз потім змінили своє становище і до цього часу нічого в цій справі не зробили. Теперішня відповідь Президента Булганінові у трьох реченнях вказує, що західні держави не дадуть втілювати себе у забаву з безконечними доведженнями нотами, — стверджують перші відгуки на Президентіву відповідь Булганінові

У Болгарії заведено строгу цензуру письменства

Софія. — Проголошена в листопаді минулого року цензура літературних творів у Болгарії тепер видає свої плоди — повідомляють закордонні обсерватори болгарського життя. Партійні посліпники дбайливо збирали весь час від смерті Сталіна докази, контр-революційних течій серед болгарських письменників та взагалі інтелектуальних діячів і тепер проголосили довгий їх список, який насправді означає заповіді несправді проти них. У Болгарії, в якій раніше були сильні русофільські настрої (у Софії стояв пам'ятник царя Олександра II, як „царя-визвольника“), найголосніше проявилась реакція проти сталінських порядків, яка використала 20-ий з'їзд компартії СССР з його розвінчуванням кампанії проти Сталіна. Відсутність від влади „болгарського Сталіна“, Вулка Червєнкова, болгарські письменники зрозуміли, як відкриття воріт свободній думці і в болгарській літературі з'явилось більше „бунтарських“ творів, ніж в будь-якій іншій сателітній країні. Між іншим, деякі з них осуджували Москву за здушення мадлярського повстання. Тепер всіх тих письменників притягають до відповідальності. Між інших, відповідають муть Тодор Жеков за „п'єсу „Страх“, редактор журналу, що її надрукував і критик, що її прихильно оцінив. Гостро атакують письменники Емілія Манова за його повість „Недійсна подія“, герой якої, комуністичний партієць, змалюваний, як пияк-дегенерат. Між письменниками та комуністичним партійним елітом в Болгарії настане повна прірва — твердять закордонні кореспонденти в Софії. Навіть ні одна книжка, ні один вірш, оповідання чи п'єса не можуть з'явитись без дозволу від партійного цензора.

На Формозі Чіанг Кай-шек дістав вотум довіри від народу

Тайпег, Формоза. — На останній Формозі (Тайван) відбувся в минулу неділю вибори, які були тому політично цікаві й важливі, що не тільки китайські комуністи від років заперечують націоналістичній партії Куомінтанг і її лідерів марш. Чіанг Кай-шеків право репрезентувати китайський наріб, але й з-посеред націоналістичних підпільників голоси з поважкою критикую режиму Чіанг Кай-шека. Вибори велась за обсядження 1,025 мандатів місцевих самоуправляння в шістьдесяти миських і 15-ти повітових радах. 149 кандидатів змагались за вибір до 77-членної міської ради в столиці Формозі Тайпегу, при чому 79 кандидатів були членами Куомінтангу. Двадцять кандидатів застеріглися, що вони не хочуть підтримки цієї партії і вели свою виборчу агітацію, як незалежні. На кругло 10 мільйонів мешканців цього острова — до виборчих урн прийшло коло 60% з-посеред 4,500,000 управнених до голосування. Назал було слабе задоволення виборами, до чого в самому виборчому дні причинилися і сильний мороз. Члени Куомінтангу осягнули загальну перемогу. Новообрані члени місцевої самоуправи на Формозі почнуть урядувати від 21-го лютого ц. р. на наступних три роки. За дотеперішній підрхунок обрано вже коло 700 членів партії Куомінтангу.

У СВІТІ

● Комуністична преса почала кампанію проти „націоналістичної небезпечності“, що загрожувала мусульманам — монголам, корейцям та іншим національним меншинам у Китаї. Офіційний китайський комуністичний закликає всіх тих не-китайців пам'ятати, що Китай — це одна з найважливіших держав, де будувати націоналістичну концепцію гостро заборонено. Китайські комуністи тають цей рух, як контрреволюційний.

● Смерть мадлярських єврейів, які знаходились перед слідчою комісією Об'єднаних Націй прохід і наслідки революції на Мадлярщині, має бути спеленим, щоб оминати всякої небезпечності, що може попасти в невідповідності. Так вирішили три діти, покликани генеральним секретарем ОН Гаммершидлом для вирішення спору, що виник внаслідок відмови секретаря тієї слідчої Комісії, данця Єнзена, видати акти з зізнаннями мадлярських єврейів в будь-якому, крім вибитих шиб, ніколи не було. Поліція дістала анонімне повідомлення, що підкажу економіку цих країн.

Ачесон критикує республіканців за „кризу в ділянці озброєння“

Вашингтон. — Державний секретар за президенту Гаррі С. Трумана Дін Ачесон відбув після засідання Дорадчого Демократичного Комітету пресову конференцію, на якій гостро критикував республіканський уряд президента Айсенгавера за те, що замість „діяти часто за самі тільки слова“ і веде країну до пошаної кризи. Ачесон сказав, що Президент багато обіцяв в своєму зверненні про Стан Унії, але в цьому бюджетовому зверненні не бачимо тих дій, які оправдували б слова Айсенгавера. Ачесон не

Бюро погоди передбачає дальший холод в східній половині ЗДА

Вашингтон. — Бюро погоди департаменту торгівлі передбачає, що в східній половині ЗДА кінць січня і початок лютого будуть понад норму холодної, а в західній половині стейт температура буде тепліша від нормальної. В стейтах Нової Англії буде нормальна температура, а в

В АМЕРИЦІ

● Посадник Шо Порку Роберт Гайпер звернувся за закликом до всіх найбільших автомобільних фірм Америки, щоб вони почали продавати авто — короти і вузки, як до цього часу. Гайпер є головою триєстової комісії з міністерства і ас обіркує різні спільні проблеми, м. п. автомобільного руху, паркування, безпеки на шляхах і т. п. Теперішні американські авто забирають забагато місця на вулицях і вимагають більше витрат при будові гаражів та публичних місць паркування.

● Д-р Г. С. Ваттерс, що працює як лікарка — місіонерка в Лівії (Африка), вернувшись звідти, оповідала на зібранні в методистській церкві Нью-Йорку про свої переживання і марила про те, щоб поїхати в Африку американським місіонером. Муриканська нація несе ще у великій мірі з недовір'ям ставиться до лікарів і воліє захищатись із їхніми танцями та різними іштучками.

● У Тульзі, в стейті Оклахома, вночі з останньої неділі на пожежоді вибухла бомба перед домом, до якого два місяці тому с'єдналися муриканські родини. Крім вибитих шиб, ніколи не було. Поліція дістала анонімне повідомлення, що таких актів буде „більше“.

● Недалеко Нью-Йорку знайдено частини пілотового літака, мабуть, того винищувача підводних човнів, який зник під час вправ над Мексиканською затокою. Про долю чотирьох членів екіпажу, нічого невідомо.

● Об'єднаний Муриканський Університетський Фонд у ЗДА зібрав минулого року на свої цілі — стипендії мурикам — студентам та фундації відповідних катедр — близько 2,000,000 доларів. Приблизно таку суму зібрано й у двох попередніх роках. Цей фонд охоплює спону діяльність 31 високого школи в ЗДА — всі, за винятком однієї в Пенсильванії — у вчених стейтах.

● Недалеко Вест Нюбері в штаті Массачусетс на фармі Олмстедта вибухла пожежа, в якій загинуло 16 рясних перепонистих „шоб“ та, класи Морган. Ця порода коней дістала назву від свого славного предка „Діастіна Морган“, який мистрство розвід мов був відомий в цілій Америці своїми осяганнями на конних виставках і перемогам. У пожежі врятувались тільки чотири „Моргани“. Власник ставні мраз в той час був в Нью-Йорку, де дістав повідомлення про цю пожежу, експонованою на його виставці.